

LIBRIS

© Editura EIKON

We know
books

**Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice (CNCS)**

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74

0733 131 145, 0728 084 802

difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74

0728 084 802, 0733 131 145

contact@edituraeikon.ro

www.librariaeikon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ULMEANU, RADU

Flăcările amurgului / Radu Ulmeanu ; il. de Mihai

Olos. - București : Eikon, 2025

ISBN 978-606-49-1471-2

I. Olos, Mihai (il.)

821.135.1

Ilustrații: Mihai Olos

DTP: Ruxandra Nițescu

Redactor: Isabela Brănescu

Editor: Valentin Ajder

FLĂCĂRILE AMURGULUI

RADU ULMEANU

Volum ilustrat cu desene de Mihai Olos

E I K O N

București, 2025

O definiție a poeziei /	5
Octombrie /	12
Sonetul plecării incerte /	13
A fost /	15
Poveste /	16
Pastel /	17
Pe străzile toamnei /	18
Tăceri asurzitoare /	32
Murmurul fără sfârșit /	49

Întâi octombrie, un vodevil
de frunze ce încep să cadă
spectacol trist ce năruie fragil
pe noi întreaga stelelor cascadă.

Umerii nopții se-ncovoaiă blând
spre fruntea galbenă ca o gutuie
a lunii ce răsare-alunecând
pe norul cu spinare amăruie.

Nuci verzi și mere, pere, cad încet,
să nu ne sperie, acolo în grădină,
coapte pe ram precum într-un secret
balans, de întuneric și lumină.

Aș vrea să intru-n ritmul lor astral
stingându-mă pentru o iarnă-ntreagă,
și să renasc în fruct fără egal,
un soare nou la viață să mă tragă.

Corabie cu pânzele în vânt
demonic pas spre-o nouă aventură.
Dar tac. Mă caută cuvântul sfânt
din cartea cărților pe care toți se jură.

Sonetul plecării incerte

Mă vizitezi, mi-ai spus, și-mi pare bine,
Rima-i regina nopții înstelate,
Căci nu ne face nimeni rău, reține,
Decât excesul de singurătate.

Și, vai, mă vizitezi, nici nu-mi cred ochii
Că intră o femeie-n casa mea;
Se varsă-n vis clepsidra unei rochii,
Precum o plantă cu miros de stea.

De ce-ai venit? Ce timbru, ce vocale
Să folosesc, de mult nefolosit,
Ieșit din minți și neieșit în cale.

Bine-ai venit de când n-ai mai venit,
Ca umbrele cireșelor din gând –
Tu nici nu știi ce bine-mi faci plecând.

A fost

A fost sau nu a fost să fie
O mulțime de ursitoare s-au strâns la căpătâiul lui
aveau sau n-aveau treabă, trebuiau să-l închine cuiva
stelelor de pe cer, lunii și soarelui
Adâncurile pământului, aveau de asemenea pretenții
alte și alte tărâmurii și-l doreau luminat voievod
cântăreț al văzutelelor și nevăzutelelor
A fost sau nu a fost să fie, dar el își schimba
mereu numele
când Dante, când Shakespeare, când Eminescu
și altele și altele cam de același calibru
Murea și învia, se năștea din nou la distanță de sute de ani
mereu candid, învolburat sau senin
mereu în conflict cu mai marii sau mărunții zilelor
Exilat, urmărit, contestat, bolnav și nefericit
lumina în jurul lui precum stelele prăbușindu-se în sine
radia frumusețe, înțelepciune, lumină și beznă în
tandru amestec
Nălucă de înger, demon cu fața arsă de fulgere
trecând cu un pas șovăielnic prin lumea iluziei
intonând blesteme homerice, murmurând cuvinte
de dragoste